

Hidrografia, flora, fauna și tipul solurilor de la nivelul unității administrativ-teritoriale

I. Hidrografia Comunei Grivița

În partea sudică a comunei, se află râul Valea Lată Sărată (Valea Strachina), afluent al râului Ialomița, care acumulează apele ploilor de vară, precum și cele formate în urma topirii zăpezilor.

Aceasta are un curs est-vest, până la limita câmpiei de platformă, unde se abate printr-un cot pronunțat spre sud. Înainte de a ajunge la Strachina, prezintă un profil morfologic asimetric, cu malul drept abrupt și înalt, iar malul stâng mult mai coborât, asemănător cu profilul râului Ialomița.

II. Flora Comunei Grivița

Vegetația Comunei Grivița are caracter de stepă pe circa 65% din suprafața sa, întâlnindu-se următoarele tipuri: de stepă primară (graminee), silvostepă, în sud-vestul județului Ialomița, cu păduri mari de stejar pufos și brumăriu, cer, gârniță, salcâm, stepă, cu arbori și arboret de pădure (frasinul, pârul și mărul pădureț, ulmul, jugastrul, păducelul, porumbarul, lemnul câinesc, măceșul, cornul, sângerul), de luncă: stuf, papură, rogoz, salcie, plop, stejar în Lunca Ialomiței și în Lunca Dunării, lacustră și alte tipuri.

Subarboretul este format din călin, corn, sânger, soc, porumbar, măceș, gherghinar, lemn câinesc, colin, viță sălbatică, curpen.

III. Fauna Comunei Grivița

Covorul vegetal constituie mediul de viață al multor vietăți.

Fauna existentă cuprinde animale și păsări de stepă, de pădure și de luncă: dihorul de stepă, iepurele de câmp, nevăstuica, căpriorul, mistrețul, vulpea, șoarecele de pădure, viezurele, bizamul, câinele enot, prepelița, potârnichea, prigoria, fluierarul, dumbrăveanca, ciocârliă, cioara, vrabia, graurul, turturica, guguștiucul, fazanul, sitarul, lișița, rața sălbatică, șoimul dunărean, etc. Ihtiofauna este alcătuită din: biban, plătică, crap, caracudă, babușcă, știucă, somn, nisetru, morun, etc.

IV. Învelișul de sol al Comunei Grivița

Solurile au o mare importanță în dezvoltarea agriculturii, iar cele caracteristice Comunei Grivița sunt următoarele:

- cernoziomuri - au un sol foarte fertil, de culoare închisă (neagră, castanie etc.), format sub o vegetație ierboasă, în condițiile unei clime continentale;
- brun-roșcate - tipuri de sol care se formează mai ales sub pădurile de fag și gorun, la altitudini de cel puțin 300 m. În stare naturală, conținutul de humus este de circa 2 - 3 %, iar după cultivare coboară sub 1 - 1.5%. Solul brun este mai rar cultivat, fiind favorabil în special pentru culturile pomicole, viță-de-vie și tutun.
- aluviale - sunt soluri sedimentare formate din material care a fost transportat de curenții de apă. Deși în general solurile aluvionare sunt considerate de origine fluvială, curenții de apă care transportă sedimentul pot proveni și din ploaie sau din mlaștini. Este posibil ca transportul sedimentelor să se fi produs cu mult timp în urmă, formând vechile soluri aluvionare sau să fie mai recent, chiar actual, originând noile soluri aluvionare.
- sărăturate - tipuri de soluri relativ sărace și greu cultivabile, care conțin săruri minerale în exces față de solurile obișnuite și care se găsesc răspândite pe întreg teritoriul României. După tipul de sare în exces, sărăturile pot fi, în special, bazice (sau alcaline), dar există și sărături care se comportă ca soluri acide.